«Kul(um) bana bir karış yaklaştığı zaman, ben ona bir arşın yaklaşırım. O bana bir arşın yaklaşınca ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek geldiği zaman, ben ona koşarak varırım.»

Enes b. Malik ve Ebu Hureyre -radıyallahu anhûma- naklediyor; Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Rabbinden rivâyet ettiği bir hadis-i kudsîde Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "Kul(um) bana bir karış yaklaştığı zaman, ben ona bir arşın yaklaşırım. O bana bir arşın yaklaşınca ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek geldiği zaman, ben ona koşarak varırım."

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir - Muttefekun Aleyh]

Kim, Allah'a az da olsa ibadetlerden bir şey ile yakınlaşırsa, Allah, onu kat kat sevap ve ikram ile karşılar. Kul, ibadet ve itaatini artırdıkça Allah ona verdiği sevabı artırır ve onu çabucak fazlı ve rahmetiyle kuşatır. Hadis yüce Allah'ın sıfatları ile alakalı hadislerden değildir. Sıfatları ispat eden ehli sünnet ve'l-cemaatten olan ilim ehlinden bir topluluğun görüşü de bu şekildedir. İbn Teymiye de bu görüşe sahip olan alimlerdendir. Ehli sünnetten diğer bir takım kimselere göre ise bu hadis hervele (koşarak gelme) sıfatının ispatı vardır. Ancak bu sıfatın keyfiyeti hakkında konuşulmaz.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/6461